

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Гресько Юрій Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням здійснити перевірку на відповідність частині п'ятій статті 17, частині другій статті 24, статтям 47, 48 Конституції України (конституційність) припису другого речення абзацу четвертого пункту 1 статті 12 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ (далі – Закон № 2011), яким встановлено: „Військовослужбовцям, які мають вислугу на військовій службі 20 років і більше, та членам їх сімей надаються жилі приміщення для постійного проживання або за їх бажанням грошова компенсація за належне їм для отримання жиле приміщення. **Такі жилі приміщення або грошова компенсація надаються їм один раз протягом усього часу проходження військової служби за умови, що ними не було використано право на безоплатну приватизацію житла, з урахуванням особливостей, визначених пунктом 10 цієї статті“.**

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що припис другого речення абзацу четвертого пункту 1 статті 12 Закону № 2011 не відповідає вимогам частини п'ятої статті 17, частини другої статті 24, статтям 47, 48 Конституції України, оскільки він позбавляє його права на житло, в якому він проживає, і виселення з якого залежить лише від тривалості проходження ним військової служби за мобілізацією. Також він стверджує, що цим законодавчим приписом було порушено його право на достатній життєвий рівень, яке, окрім достатнього харчування й одягу, охоплює також достатнє житло для кожного. Також, на його переконання, припис статті 12 Закону № 2011 є дискримінаційним по відношенню до військовослужбовців за ознакою соціального стану.